

חתם סופר

באותו דיבור: הגה החוס' העלו דכונים שלוח' דידן וגם שלוח' דרחמנא נינהו. ויש לנו צסצרה זו להסביר כי אפשר לומר שכהנים הם שלוח' הולכה להוליך ולהעלות קרבנותיו ותפילותיו אל ה' ית"ש, ואפשר שהם שלוח' הוצאה מאת הית"ש הם משולחים אלינו להביא מאתנו תפילותיו ועבודותיו אליו יתצרך, ע"כ כתבו חוס' שהם שיהיה. ופקק מניח צ"ח אם נאמר שהם שלוח' דידן א"כ צומן שהם לדוקים ומרורים להדור ימי שמקריב הקרבן על ידו הוא משלה צלונו וחפלו א"כ הוב שלוח', אמנם אם אין כהן לדיק שיהי ראוי להשתלח מאתנו אל היכל הית"ש פנימים להעלות זכרוננו אליו אז אין ראוי להיות שלוחינו כלל, אבל אם נאמר שהם שלוח' דרחמנא ומשולחן גבוה קא זכו לגדולה זו א"כ אין לנו להכריע אחריו, אך כיון שהוא מזרע אהרן כהן הוא שליח ה' הוא ראוי להקריב קרבנותיו ולהעלותם לרצון קבו'.

קידושין כג

עניין: הני כהני

שלוחי דרחמנא נינהו

שם משמואל נשא תרע"ו

מחנה ישראל היא בעשי, והיינו דהנה בש"ס יומא (י"ט). ונדרים (ל"ה): הני כהני שלוחי דידן נינהו או שלוחי דרחמנא. ויש לפרש שכל דברי חכמים קיימים. והיינו דהנה עבודת כהנים אמרנו לעיל שהיא לעומת כח המחשבה, ומ"מ הרי היא מעשה בפועל ממש. אך יש לומר שחלק המחשבה הוא מחמת שליחות ישראל ושלוחו של אדם כמותו ע"כ גוף העשי' איננה מתיחסת לכהנים אלא לישראל. וע"כ כל דברי חכמים קיימים שבחלק המחשבה הם שלוחי דרחמנא ובחלק המעשה הם שלוחי דידן. וכן עבודת הלויים שהיא לעומת כח הדיבור, ומי לית בהו חלק המעשה לעבוד ולמשא ושמירת המקדש דמשמר כעושה מעשה. אך בזה יש לומר דהלויים נבחרו תחת כל בכור בבני ישראל, והם בחלק העשי' שלוחי ישראל ולוקחין המעשרות בשכרן, אבל חלק הדיבור הוא מעצם מעלת הלויים ולא בשליחות ישראל. ובחלקי הדיבור הם שלוחי דרחמנא ולא שלוחי דידן:

שפת אמת קרח תרמ"ט

ימים כח השורש כי כח הכהן הוא מן השמים כדאיתא בגמרא¹⁴ כהני שלוחי דרחמנא דמי איכא מידי דאנן לא מצינן למיעבד ושלוחי מצינו כו'. ואמת כי שניהם אמת שבני ישראל נותנים כחן להכהן ונעשה בזה כלי לקבל כח עליון. וקרח סבר כהני שלוחי דידן בלבד לכן נדמה לו כי בודאי גם אנן מצינן למיעבד כדאמר בולם קדושים (במדבר טו, א) אבל באמת כח הכהן בעזר עליון והוא שלוח' דרחמנא וזהו היה האות מטהו יפרח (שם יז, ב) ושוב ראיתי

שפת אמת נשא תרנ"ו

בענין נשיאות כפים. כה תברכו אמור להם (במדבר ו, כג) כד יימרון להון⁷. כי הקב"ה רצה כי כל עובד ה' ימשיך ברכה על בני ישראל כמו שאמרו במדרש⁸ עומד אחר כתלנו כו' (שה"ש ב, ט) שהקב"ה טוב ומטיב וחפץ חסד רק שצריכין התחתונים לפתוח פתח כחודה של מחט שיוכלו לקבל ברכה מעולם העליון הנבדל מעולם הטבע. לכן בעבודת הכהן במקדש שמקרב ומדבק התחתונים להשורש אז נמצא מקום לקבל הברכה. ולכן כהנים שלוחי דידן ודרחמנא⁹. דידן לקרב אותנו לאבינו שבשמים ודרחמנא למשוך רחמים וברכה לבני ישראל. וזהו שכתוב (במדבר ו, כג) אמור להם כשיש להם דביקות בשורש מלשון האמרת (דברים כו, יז) עשית חטיבה אחת¹⁰ שהוא בחינת הדביקות. אז כשמרגישין איזה התקשרות בשורש מיד ימשיכו הברכה לעולם. וכזה כתיב בזוהר הקדוש¹¹ שצריכין בכל יחודא לאמשכא ברכאין לכולהו עלמין. והכהנים שנבחרו מכל ישראל היא ללמד על הכלל כולו וכן כתיב (תהלים סה, ה) אשרי תבחר ותקרב כו' ומסיים (שם) נשבעה בטוב ביתך. כי על ידי הנבחרים להתקרב אליו יתברך שמו. נמשך ברכה לכל הכלל:

שפת אמת מקץ תרנ"א

בזמירות דשבת⁷ וצפיר העזים הגדיל כו' על ידי כהני מגר מתקוממיו. כי היונים היו עזי פנים ביותר ופרצו פרצות בהיכל וה' יתברך נקם נקמת היכלו. ולכן היה מפלתם על ידי הכהנים עובדי המקדש. וכהני שלוחי דרחמנא נינהו⁸. ויתכן שעל שם זה נקרא חנוכה שהוא פתח וחנינו⁹ על מפלת מלכות הרשעה שהוסיפו להחריב לגמרי את בית המקדש כמו שכתוב (תהלים קלו, ז) ערו ערו עד היסוד בה ויתגדל הנקמה שכביכול הקב"ה בעצמו ינקום מהם כדמסיים (ישעיה סג, א) בבואו מאדום חמוץ בגדים כו'.

פרי צדיק חנוכה אות כב

[כב] **יום ח'** דחנוכה קורין זאת חנוכה. מפני שקורין זו חנוכה חנוכה הנשיאים ופ' זאת חנוכה הנשיאים. ואיתא בפסיקתא (פר' ו) שהמשכן נגמר ככ"ה כסלו ופמד מקיפל עד ח' בניסן כו' הפסיד כסלו כו' מה שלם לו הקב"ה חנוכה חנוכה. והנה חנוכה המשכן היה ע"י נשיאי י"ב שבטים שהוא השלימות מלד כנס"י מתחת לעילא דיו"ב שבטים המה כלל כנס"י כמ"ש (צ"ב קפו:) גמירי דלא כלה שיצטא. וחנוכה תמנינאס היה מלד אהרן¹² כי כהני שלוחי דרחמנא נינהו (כמ"ש יומא יט, א) והם הופיעו בחי' זו כדרך כלל ישראל להיוחס ממלכת כהנים. ולזה היה במספר שמונת ימים כנגד השפעת הארה דלעילא ממדת חכמה עד יסוד שהוא גמר המעשה. ולזה קורין ציוס ראשון של